

Marjan van Giezen neemt afscheid van de waterketen

'Ik ga jullie heel erg missen!'

Na een periode van vijf jaar neemt Marjan van Giezen afscheid als manager en plaatsvervangend directeur Water, Ondergrond en Marien bij het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. Op de dag van het interview (1 april) is ze net begonnen in haar nieuwe functie, afdelingshoofd Luchtruim en Regionale Luchthavens bij hetzelfde ministerie.

Van Giezen begon haar functie aan het begin van de pyrazoolcrisis van 2015: 'Toen was er nog geen sprake van samenwerking tussen de drinkwaterbedrijven en anderen in de waterketen. Bij de eerste vergadering in deze crisis wilde men niet eens met elkaar aan tafel zitten. Als je dan kijkt waar we nu staan, dan zijn we zoveel stappen verder.'

De pyrazoolcrisis

De casus pyrazool heeft er volgens haar mede toe geleid dat de onderlinge samenwerking in de drinkwaterketen is verbeterd. Van Giezen: 'Iedereen zag in dat je elkaar nodig hebt om daar uit te komen. De drinkwaterbedrijven beseften nog meer dat zij afhankelijk zijn van de kwaliteit van het water dat binnenkomt. Er waren wel overschrijdingen en innamestops, maar nooit van zo'n lange duur. De waterschappen werden aangesproken op de vergunning die zij aan het bedrijf hadden verleend. Het bedrijf had geen goed beeld van de soort en hoeveelheid aan stoffen die zij loosden. Zo moest iedereen wat in het proces veranderen om elkaar goed te kunnen informeren en samen afspraken te kunnen maken. Tegenwoordig is de vraag: hoe kunnen we er met z'n allen voor zorgen dat in de hele keten het water van een dusdanige kwaliteit blijft dat er goed drinkwater van gemaakt kan worden?'

Drinkwaterwet

Volgens Van Giezen is het van nationaal belang dat drinkwater nu geassocieerd is als vitale sector: 'Tijdens de droogtecrisis bleek hoe belangrijk het is dat drinkwater die status heeft. Toen de Drinkwaterwet werd opgesteld, bestond het probleem met de opkomende stoffen nog niet. Toch zien we dat de Drinkwaterwet een goede basis biedt voor het maken van beleid voor opkomende stoffen en de ZZS'en (zeer zorgwekkende stoffen). En een kader biedt voor het vaststellen van normeringen en richtwaarden. Als bij de inname blijkt dat een stof boven de signaleringswaarde zit, dan moet je onderzoeken wat de risico's van deze stof zijn. Er zitten dus al elementen in die wet waarmee we nu goed kunnen werken. En we zullen waarschijnlijk ook wel aanpassingen moeten doen als we de wetgeving aanpassen, maar de basis is daarin al gelegd.'

Wat waren voor u de hoogtepunten in het (drink)waterbeleid de afgelopen jaren?

'Vaak is een hoogtepunt een crisis of een negatieve ontwikkeling waardoor iets positiefs in gang is gezet. Zoals de pyrazoolcrisis. Maar een belangrijk hoogtepunt vind ik ook dat uit de drinkwater-rapportages van de ILT blijkt dat de kwaliteit van het drinkwater onveranderd goed is; daarover hoeven we ons geen zorgen te maken. Dat is een prachtig resultaat na jaren van flinke inspanning door de drinkwaterbedrijven. Ik ben er trots op dat wij, als gehele keten, dat voor elkaar hebben gekregen. Ook tijdens de droogtecrisis was de vraag nooit: 'Blijft de kwaliteit goed?'. De vraag was alleen: 'Is er voldoende op de juiste momenten (ja) en komt dat in gevaar (nee)?'. Het is mooi om te zien dat ook tijdens een crisis dit proces goed is en goed blijft gaan. Dat is voor mij een belangrijk hoogtepunt.'

Hoe heeft u de samenwerking met de drinkwatersector ervaren?

'Vanaf het begin; heel constructief. De drinkwaterbedrijven en Vewin willen altijd heel graag aan tafel zitten om mee te praten. Bij een overleg met ons, maar ook bijvoorbeeld bij de Beleidstafel

Droogte. Zij zitten namelijk aan het eind van de keten; zij krijgen het water waar ze drinkwater van moeten maken. Daarom is het bronbeleid zo belangrijk voor ze. Je kunt altijd met ze in gesprek gaan. Van hun kennis heb ik ook dankbaar gebruikgemaakt, want toen ik net begon, wist ik nog niet zoveel van de waterketen af. Ze hebben me echt opgeleid.'

'Ook het contact met de drinkwaterbedrijven zelf en met Vewin vond ik heel leuk. Bij mijn bezoeken aan de verschillende drinkwaterbedrijven zag ik de verschillende regio's, situaties, bedreigingen en omstandigheden. Overal waar ik kwam, werd met zoveel enthousiasme uitgelegd wat ze deden en waar ze tegenaan liepen. Prachtig om te zien!'

Mijlpalen

'De al eerder genoemde waterketen, waar de drinkwaterbedrijven een onderdeel van zijn, is voor mij een belangrijke mijlpaal. Net als de aanwijzing van GenX als een ZZS in de Reach-Verordening (de Europese stoffenrichtlijn). Een mijlpaal vond ik ook de warme zomers van 2018 en 2019, waarin bleek dat voldoende drinkwater niet in de problemen was gekomen.'

Heeft u nog een advies voor uw opvolger?

'Met stip op nummer één: betrek bij de nieuwe Beleidsnota Drinkwater de omgeving en de samenwerkingspartners in de keten. Dit moet je echt met elkaar vormgeven om ervoor te zorgen dat de thema's, de kansen en de risico's daarin goed zijn vastgelegd. En heel belangrijk is een integrale aanpak van opkomende stoffen. Als je bekijkt hoeveel tijd, inzet en discussies nodig waren om voor GenX en PFAS tot een normering te komen, dat kunnen we nooit doen voor alle stoffen die nog gaan komen. Advies dus aan mijn opvolger om ervoor te zorgen dat dat goed geregeld is.'

'Ik ga ze heel erg missen! Zowel de mensen van Vewin als van de drinkwaterbedrijven. Het was een heel intensief traject dat we hebben doorlopen, maar we hebben altijd een goed contact gehad. Dat je elkaar kunt bellen als er wat is en het gewoon kunt uitspreken als je het ergens niet mee eens bent. Dat is heel fijn samenwerken.'

